

AMICULU SCÓLEI

fóia pentru naintarea invetiamantului si a educatiunei la Romani.

Ese in tóta Sambat'a. — Pretiulu abonamentului pentru provinciile austriace: pe anu 4 fior., pe siése luni 2 fior. 25 cr., pe trei luni 1 fior. 25 cr.; — éra pentru Romani'a: pe anu 30 piastrii (lei), si pe semestru 16 piastrii. — Pentru inseratiuni se vor respunde 5 cr. de serie. — Abonarea se face la postele c. r. si pela DD. corespondinti, si la tóte librariile.

Despre catechisare si socratisare, dimpreuna cu unele regule despre punerea intrebarilor si tractarea responsurilor.

(Capetu.)

Intrebarile trebuie se fia usióre, chiare, determinate scurte, legate bine, si esaminatóre, si intogmíte dupa capacitatea si progresulu copiilor. Intrebarile atuncea suntu usióre, candu ele suntu amesurate priceperei si cunoisciintelor ce si le-au castigatu copii. Intr' adeveru la inceputu candu vrei se faci pe copilu se-ti vorbésca, si intrebarile cele mai usióre i-se paru grele. Astu-felu invetiatorulu la inceputu trebuie se se cobóra cu intrebarile catu se póte mai aprope de priceperea scolarului seu, caci potendu se le responda, capeta anima, ér' din contra se descuragiéza, póte chiar' si desperéza. Dar' acést'a are d'a face invetiatorulu numai pan' atunci, pana candu l' introduce óre-si-cumu, lu-face se se incréda ca elu póte face ceva. Ér' dupa-ce l'a adusu pana la atata, d'aci incolo apoi intrebarile nu trebuie se fia nici prè grele dar' nici prè usiòre. O intrebare se dice atunci prè usiòra, candu scolarulu cá s'o póta responde n'are se-si incórde mintea, ci numai se deschida gur'a si se dica a si á séu bá. Prè grea este intrebarea atuncea, candu ea este mai pre susu de priceperea si cunoisciintiele scolarului. O intrebare e chiara atunci, candu ea este aster-

nuta in vorbe si spresiuni intieles, de tóte dilele, fora pompa si fora cuvinte cu intielesu figuratu. Invetiatorulu cá se póta face acést'a, trebuie se scie bine limb'a copiilor.

Intrebarea se numesce mai incolo determinata, candu numai unu responsu se lovesce cu ea, si astu-felu numai unu responsu póte si urmá; ér' scurta e atunci, candu ea stà numai din o propusetiune principale, séu din unu conceptu principalu. Invetiatorulu are inse d'a-se pazí, cá intrebarea se nu devina obscura prin scurtîme. Unde lucerulu nu-lu poti cuprinde totu in o intrebare, ci se ceru mai multe intrebari, acolo invetiatorulu astu-felu trebuie se intognésca intrebarile, catu ele tóte se fia legate si se depinda un'a dela alt'a. Acest'a se intempla atunci, candu intrebarea urmatóre este strinsu legata de responsu intrebarii celei mai de inainte, si astu-felu urméra cuvinte din cuvinte. Cá invetiatorulu se póta vedé si affá, ca óre scolarulu pentru aceea a responsu bine, pentru-ca elu cunósce si petrunde lucerulu, séu ca dóra elu a responsu numai pe ghicite, si din o órba intemplare a si ghieitu; cá se afle, diceu, elu acést'a, se mai puna si adou'a óra totu aceeasi intrebare, dara s'o imbrace in alte cuvinte, alte spresiuni. Prin acésta procedura totu odata scolarii se facu mai atenti, mai petrundieteri si spiritulu li se desvólta mai tare.

Adese ori candu invetiatorulu se adresáza

cu intrebarea catra toti scolarii, ei striga, facu larma si unii dau respunsuri fora nici o pre-cugetare, necalite si nedrepte, astu-felu catu apoi confunda si pe aceia cari aru poté responde cumu se cade. Dar' nu-i destulu acést'a, scolarii vorbindu toti d'odata, invetiatorulu nu poate se petrunda, se véda apriatu capacitatea si cunoșciintiele fia-caruia; nu poate se se convinga, ca óre toti scolarii au priceputu obieptulu de care se tractéza. Pentru-aceea invetiatorulu totu de un'a se se adreseze cu intrebarea numai catra unulu, si numai fórtă arare ori se faca exceptiune dela acésta regula.

Intrebarile intogmite dupa progresulu copiilor suntu atunci, candu invetiatorulu mai antaiu pune intrebarile cele mai usioare si simple despre vr'un obiectu séu altulu, ér' apoi incepe pe incetulu a pune totu mai grele, adeca dupa gradulu capacitati si cunoșciintelor ce si-le-au castigatu copii. Invetiatorulu dintru inceputu trebue mai multu se intrebe numai simplu pre scolaru, si se nu-lu esamineze strinsu, pentru-ca acést'a e mai usioru si pentru invetiatoru si pentru scolaru. Pentru scolaru e mai usioru, pentru-ca elu trebue se spuma numai aceea ce a auditu, a cuprinsu cu mintea si a invetiatu, ér' la esaminarea strinsa, trebue se afle din cele cunoscute unu ce necunoscutu séu numai pucinu cunoscutu, séu elu trebue se lamurésca, se chiarifice ceea despre ce elu are numai nisce idei intunecate.— Pentru invetiatoru este intr'atatu usioru, pentru-ca déca elu tractéza cu scolarii d. e. o schitia istorica, are adeca unu firu pentru tóte intrebarile sale; si acést'a e mai cu sama usioru si binevenit u invetiatoriloru séu catechetiloru, cari nu au séu nu si-au potutu inca cestigá desteritatea receruta.

Ce se atinge de respunsuri este d'a se luá aminte la aceea, ca óre trebue se respondă sco-larii séu bá, si déca au respunsu, respuns'au bine séu bá. Déca au respunsu bine, se urmeze invetiatorulu a intrebá mai incolo, séu că se animeze

si se incoragieze pe copii mai tare, se le dica unu „fórtă b in e“; se intielege de sine, ca invetiatorulu se nu fia asiá strictu si pedantu in privint'a respunsuriloru, si se poftésca chiar' acelu respunsu, care si-l'a cugetat u elu insusi, care séu stà scrisu in cartea ce-o are dinaintea sa. Copilulu numai că unu copilu poate si respunde, si elu de multe ori se esprima mai bine, mai naturalu decatu invetiatorulu séu catechetulu.

Déca respunsulu a fostu nepotrivitu si falsu, acést'a inca se intembla in mai multe chipuri. Respunsulu séu e cu totulu potrivitu séu numai in parte, adeca diumetate potrivitu diu-metate falsu; séu e potrivitu, dar' nu-i deplinu. Respunsulu poate fi nepotrivitu séu in privint'a lucrului séu a spresiunii. Caus'a unui respunsu nepotrivitu jace séu in nebagarea de séma a copilului, séu in obscuritatea intrebarii, séu in nesicurant'a si neincrederea in care se afla copilulu in privint'a lucrului cestiunatu, séu in urma jace in aceea, ca copilulu pricepe lucrulu in sine, dar' nu se poate esprime. Ori care din acestea fia caus'a, pentru care copilulu nu poate se respondă dreptu, invetiatorulu si catechetulu trebue se se pôrte intieleptiesce si cu blandetie cu copilulu, si se nu-lu ples-nescă in facia numai de catu cu unu „nu-i b in e“, ci se-lu conduca mereu pana a aflá adeverulu, séu celu pucinu se afle si se véda apriatu ca copilulu nu pricepe lucrulu de care l'au intrebatu. Si candu copilulu nu poate respondere din simpl'a causa, ca elu n'a luat u sam'a bipe la intrebare, atunci se i-o mai spuma odata pe scurtu, si nu mai atunci se-lu puna diosu si se intrebe pe altulu, candu elu numai din petulantia, n'a ascultat u la intrebare. Déca cumva copilulu pentru aceea nu poate respondere, pentru-ca intrebarea a fostu cam obscura, nein-tielesa, intrebatorulu trebue indata se se recu-léga, se asamineze intrebarea, si s'o puna adóua ora cu alte cuvinte chiare si lamurite. Ér' déca copilulu nu poate respondere pentru-ca

cunoscere bine lucrul, intrebatorul se i-lu lamurășca mai antaiu, se-i pună alte intrebari mai ușoare, dar cări taia totu în acelasi lucru, și numai după aceea se repetă intrebarea cea mai dinainte și la care are să-i respunda copilul, Déca intrebatorul vede că copilul pricpe lucrul, dar nu se poate exprima bine, atunci se mai adauge „séu“ la respunsul copilului, și se-lu cerce déca cumva va dă o sprijinire mai bună, er' déca copilul nu poate, se facă acăstă intrebatorul. Ce se atinge d'unu respunsu diumetate potrivit, diumetate falsu, intrebatorul nu trebuie se reiepte respunsulu cu totulu, ci se distingă, se despartă ceea ce-i potrivit și adeverat de ceea ce-i falsu, și se facă pe scolariu că se indrepte respunsulu. Déca respunsulu nu-i deplinu, trebuie facutu și solicitatu copilul, că se-lu indeplinășca.

Se intempla de multe ori, ca copilul intrebătu, dă nisice respunsuri ridicate. Intrebatorul trebuie se erutie pe copil și se nu-lu batjocurășca, caci prin acăstă lu-mahnescă, lu-desgusta, și l'instrăinăză. Ori catu se fia respunsulu de ridiculu, invetiatorul trebuie se tienă în frēu pre cei alalți scolarise se, nu-i lase se rida. Pe care-lu vede că ride se-i de o intrebare grea; séu déca nu-i poate domolii nici într'unu modu, precum se templa acăstă cu copii, se lase aceea intrebare și se trăcea la altele.

Déca invetiatorulu nu capata nici unu respuns la intrebarea sa, și in acestu casu trebuie se se pörte totu asiă că si candu i-arū si respunsu cu totulu falsu séu numai in parte.

Despre Educația de acumu, și despre nedeleplinătatea ei.*)

O femeia jună care ese în lume, vede într'ins'a numai ceea ce-i poate slujī desigurătăunea, și ide'a ingaimata ce are despre fericire și sgomotul a totu ce o incungura, impedecca susfletul ei de a audi glasul celei alalte parti a naturei. (Voltaire, *Traité de Metaphysique*).

Ce de parinti credu că si-au crescutu fetele după ce platescă descaliloru loru. (Madame Bernier, Disc. sur l'Educ. des femmes).

Scopulu educatiei este de a desvoltă în fia-care individu totă deseversirea de care elu poate fi primitoru. (Cantu.)

Din dilele lui Fenelon și ale lui Russo, barbatii au înaintat și educati'a femeiloru a castigatu. Acumu nu se mai facu desbateri asupra intrebării déca este bine

* Conformu promisiunii noastre din nrulu trecutu, damu aici unu capitulu de proba din traductiunea romana a opului „Educatiunea mamelor de familie“ de Aimé Martin.

de a invetiā pe femeia, nici asupra gradurilor acestei invetiaturi; este iertatul de a le desvoltă intilegerea; mergemu inca si mai departe, le damu talenturi de artisti și de doctori in scientie; ele mirōsa, déca ne este iertatul a dice asiă, si invetiaturile enciclopedice; inse in aceste invetiaturi, nîmicu nu le chiama a cugetă dela ele insesi: caci aceste suntu numai caetele¹⁾ dela scăola ce se intiparescu in mintealoru; de aceea si candu navalescu patimile asupra loru, acele patimi pe care pentru d'a-le stavili, nu este destulu nici deprinderile vertutii, nici poterile susfletului, nici principiile religiei, le gasescu indemaneate numai la claviru, si sciindu a spune pe din afara autori intregi, er' cu susfletul adormit. Éca, afara de cateva persoane forte rare, ce felu de femei ne dă veaculu nostru: cu o multime de eresuri calugăresci, cu o morala de pensionu, cu nisice talente mechanice, cu dragoste pentru plăceri, cu nesciuntia despre totale ale vietii si cu semnamentul trebuintii de a iubī si de a fi iubite.

Este adeveratul ca acăstă educatia are si ea parte sa cea strălucita: ea introduce in societate gustulu si aplecarile artiste, mai multa dragalasia si mai multa originalitate.²⁾ Ducea si oresian'a³⁾, déca inse mai suntu la noi ducese si oresiane, se intrecu in salōne cu cele antaiu talente: unele facu poeme care se vendu in folosulu Grecilor si alu Polonesilor; altele compunu tablouri acaror'a pretiu este consanțitu pentru fapte de evlavia; totale scriu cu o asiă dragalescă si foră gresielii că si dómnele Sévigné si Lafayette.

Asiă educati'a pucinu cate pucinu potrivescă societatea; uniformitatea ei este cea mai puternica democrația,⁴⁾ si nu credu că voi arată ceva nou dicandu ca mai multu au facutu femeile pentru potrivirea starii sociale, decatul totale decretele noastre nationale.

Intra in salōnele noște cele mai de moda; vedi acea glōta de barbată de totă vîrstă, standu in pitioare si care se paru a fi imbrăcati din acelasi postavu; unulu este banchieru; altulu marchisu; cestu de cî este unu artistu, celu de colo unu magistratu. Baga inse de sama ca cu totă monotoni'a⁵⁾ fraceleloru loru negre, in verb'a loru si in felulu tiiturii trupului loru,

¹⁾ Mai multe côle cusute la unu locu pentru scrisu.

²⁾ Noutate.

³⁾ Bourgois. Cu acestu nume se numescă toti locuitorii unui oras din clas'a neguitorilor, si a meseriașilor: orasieni; dela bourg, orasul.

⁴⁾ Guvernul in care poporul este suveranu.

⁵⁾ Uniformitate, totu intr'unu felu.

este o pecete care i deosebesce si arata pe fia-care din frumosa atitudă¹⁾ si dupa a loru apucaturi elegante, le-ai socotit pe tōte de aceeasi nascere si de acel'asi rangu; intr' insele gasesci aceeasi invetiatura, aceleasi gratii si acel'asi gustu despre arte. Este peste putintia de a deosibl' fēt'a unui notāru²⁾ de fēt'a unui omu de curte, pe a unui capitalistu de a unui generalu. Privesce acelu pēlcu frumosu, dimprejurul clavirului, elu esecutēza³⁾ o bucată de coru⁴⁾ dela Rosini⁵⁾ cu aceeasi icsusintia cā si actorii italiani: in acestu pēlcu este femei'a unui medicu, femei'a unui pairu de Francia⁶⁾, o marchisa, o juna artistă si fēt'a unui advocatu. Nimicu nu le deosebesce decatul numai deosebirea talentelor loru.

Fora indoieā, déca viéti'a femeiloru ar' trebuī se se marginésca in atelieruri⁷⁾ si in serbatori; si déca ele aru si facute numai pentru a ne intunecā ochii si a ne placē, atunci marea problema ar' fi deslegata prin acésta educatia buna numai pentru serade⁸⁾; dar césurile de placere suntu scurte, si dupa dinsele vinu césurile cele lungi de gandire. Viéti'a din neuntru, viéti'a morală, datoriile de muma si datoriile de socia; tōte acestea vinu, dar' tōte acestea au fostu uitate. Atunci i-se pare a fi cā intr'unu pustiu in sinulu familiei, cu patimi romantice, cu o inchipuire fara frēu si cu uritulu, acestu mare derapanatoru alu virtutii femeiloru. Gemetile nenorociteloru urmari ce se intimpla din acestea, adesea ori isbescu urechile mele; aceste gemete suntu, strigarea tutuloru inumeloru si plangerea tutulorubarbatiloru in aceste chinuri durerōse ale animii si ale sufletului in care tōta lumea se sbuciuma si se desnadasiduesce,

¹⁾ chipulu siedere.

²⁾ Deregatoru publicu care adeveréza contracte, adeverintie invioieri si alte inscrise facute de voia.

³⁾ A esecutā va se dīca a aduce intru implinire unu ce, o lucrare óre-care; esecutia, aducere intru implinire a unei hotariri. Aici fiindu-ca vorb'a este de cantare, dicerea esecutēza, insemnēza: a duce intru implinire unu cantecu, adeca, canta.

⁴⁾ Compunere musicala spre ase cantă de mai multe persoane intr' odata.

⁵⁾ Compuitoru vestit u in musica.

⁶⁾ Madularu alu camerii pairiloru care pune in lucrare poterea legislativa dimpreuna cu regele si cu camer'a deputatiloru.

⁷⁾ Lucratoriu, casa de lucru a unui artistu.

⁸⁾ Adunare de petrecere musicala sér'a.

ce este mai reu, este ca tōte se sfirsiescu prin nepasare.

Pentru a ne petrunde dar' cu desaversire despre neprevederea educatiiloru nōstre, ce trebuie? A se intrebā care este scopulu loru. Óre religi'a este? Dar' religi'a, reu intielēsa, afuriscesc totu ce se invită. — Óre fericirea casnica este? D'apoi talentele debenedite cu atatea ostenele, aceste talente care intardie cugetarea, se perdu in obiceiurile casnicie. — Nu cumva este óre imbelsiugarea, si slav'a patriei? — Ce risu! Care muma cugeta astazi la acestea? Asia, cu catu cautamu scopulu educatiei, cu atata pere totulu. Nimicu pentru fericirea particulara, nimicu pentru inflorirea generala. Ce mai remane acum? lumea; si in adeveru acolo se indreptēza tōte prevederile nōstre. Noi amu adusu pe femei intr'o stare asiā incatul ele ingrigescu mai multu de a placē lumii decatul de a i se improfovă; ele voescu numai se stralucēsa, adeca: zadarnici'a, si éca in adeveru scopulu pe care, cele mai dñiose mume, l' arata totdeun'a fetelorloru loru, si de care, lumea ce le impinge, le privesce sdrobinduse, cu nepasare. Asiā dar':

Zadarnicia in gatela.

Zadarnicia in talentele placute.

Zadarnicia in invetiatura.

Fii frumōsa, fii delicata cu lumea si se voru uită toti la tine; fii blanda, fii supusa si toti te voru ascultă, dice mum'a ficei sale care va se dīca. pune pretutindenea parerea in loculu adeverului. Precumu trupului asiā si sufletulu isi are podobele sale de zadarnicia, si mum'a ne deprinde numai cu acestea inca din léganu; ea nu tamadesce reulu, ea l' ascunde; nu preface caracterulu, ci-lu masquesce. Asia zadarnicia acopere totulu; pentru ca o asfelu de crescere nu ne forméza, ci numai ne spoesce, ne dà unu lustru mincinosu.

Si eu dīcu ca nimicu nu pote si mai bine si mai frumosu decatul cā music'a, zugravi'a si dantiulu, se desfateze césurile cele fara lucru aie unei fete. Dar' de ce dintr'o petrecere desfatatore se facemu o sarcina grea si suparatore? De ce se o saturam de unu lucru care aru trebuī se fie numai o placere? — Frumōsa intrebare! tu voesci cā fēt'a se aiba nisces talente numai de petrecotu, in vreme ce noi voimur se aiba nisces talente care se-i aduca laude: adica, o mana si unu pititoru de artistu. Ér' zadarnicia!

Dar' déca si cartile ce-i damu cā se citeasca, si crediu ca nu vei dice ca nu suntu alese bine si cu

gustu: éca Rasinu¹⁾, Lafontenu²⁾, Fenelonu, Bosuetu, Pascalu³⁾, Lamartinu si Bernardinu de senu Pieru⁴⁾. — Dá, suntu pré bune; inaltia-i junele susfetu, prin nisce asemenea scrieri, impodobesce cu cugetari bogate, intresce-lu cu măcesime intieleppte si fă se isvorésca dintr'insulu simtiementulu frumosului, acésta lumina cerésca pe care D-dieu insusi a depus'o intr'insulu. — Dar ce felu! tu dici ca lectiile tale, nu trebuescu se faca femei invetiate! — A! intielegu: vorb'a este numai de a le implé memori'a, si in adeveru éca-le ca tienu minte versuri; spunu pe din afora geografia, chronologia, istoria, cateva date, cateva intemplari; ast'a este unu ce de cuviintia; este lucrul ce face se lucésca o mobila, auritar'a ce dà infacișarea aurului la celu mai prostu metalu: fóia este cam subtire, dar' fia! este destulu că aram'a se nu se arate. Totu zadarnicia.

Este adeveratu ca acumu ne silimu a impuciná aceste abusuri prin óre care indeletniciri religiose; dar' acésta invetiatura, totu cam sihastra, este inca o pedeca in educatia. Voi dati fizicelor vóstre toalete lumesci, dascali de music'a vocala, dascali de dantiu, si apoi le opriti de baluri si de adunarile stralucite: pe de o parte le insuflati despretnuire despre lume, si pe de alt'a le invetiat cumu s'o incante mai bine; le impodobibit aducerea aminte cu tóte capetele d'opera ale scenei, si-apoi nu le lasati la teatru, si le spuneti, ca toti comedianii suntu afurisiti; le laudati sórtea fetiòrelor, si-apoi le porunciti se se marite. Todéun'a unu pasu inainte si altulu inapoi, o ispita si o cuventare de morală, o pregatire pentru pecátu si o mustrare de cugetu: amestecu ticatosu din invetiaturile sihastresci ale vécului alu cincispre-dieclea cu invetiaturile veacului alu nòuespredieclea, care trage a face din aceeasi persóna o pocaitore si o cocheta; desfatarile unui salonu si angerulu unei manastiri! Vedi numai cata deosibire este intre catechismu si opera, si gandesce ca in dóuedieci si patru de césuri, o fata care se marita, trece dela catechismu la opera foră prevestire; si inca ce e mai reu, fara pavaza. Aceste nepotriviri, cu atata repeditiune impreunate, ce imbracescu chiaru dela antai'a intelnire, si asiá resboiu patimiloru si alu prejudecatiloru incepe in midloculu amagiriloru lumei si in lips'a a totu felulu de putere si a totu felulu de judecata. Nici o scapare nu mai e

pentru dens'a, chiaru in cugetulu ei: intrebarea este asternuta prea curat; trebuie că mirés'a séu se védia in mirele ei unu afurisitu, séu se priimésca a se afurisi si ea cu densulu. Éca prevederile nòstre si intieleptiunea nòstra! Éca cum educatia nòstra ne pune in positi'a aceea de a fi siliti a vetemá legea séu natur'a! Punctulu de plecare este totdeuna o cadere, si o cadere pe marginile unei prapastii.

Asiá dar', credintele si sciintiele nòstre se intelnescu numai pentru a se batjocorí intre ele; resboiu este in noi si pe noi ne stinge, pentru ca resultatulu educatiilociu nòstre, este numai de a propasi furiile lui. Tóte aceste elemente de vrajba, tóte aceste principie inprotivitóre intre ele care aru trebui se se inchiege intr'o drépta judecata universale, ni le inteparescu in intielegerea nòstra cu formele loru invechite si nepotrivite, fara a preface pe altele, si fara a cautá vre o data a face unirea loru, care numai ea ar' poté se alcatuiésca o educatia intielépta. Viéti'a religioasa si viéti'a lumésca se paru a fi cei doi luptatori ai unui resboiu de mórté; ori care ar' si biruitorulu, omulu ce-lu imbracisiéza este numai o fintia ciumpagita, ne'ntréga, ramasilita de tanguitu a patimiloru séu a eresuriloru.

Omulu intregu este acel'a care vietuesce totodata o viéti'a sociala si o viéti'a religioasa: elu atunci cu o mana puternica, dà sfirsitu resboiu celoru doi protivnici, si insemnandu loculu la-carnaia, merge cu unu pasu siguru pe càiile lui D-dieu si in lumin'a cuvintului.

Dar' pentru că acésta lumina atatu de rara astadi, se se pôta respandí preste lume, trebuie că ea se stralucésca in educatiile nòstre; ea nu pôte ajunge la glóta decatu numai fiindu amestecata in cele antaiem imisicarii susfetesci ale vietii si suptu puternic'a influintia a muniei; acést'a este lamp'a santa ce femeea serguitore a lui Virgiliu aprindea nòptea, pentru lurcru-si, langa léganulu copilului ei.

In raiulu pierdutu¹⁾ este unu leu a căruia creatia²⁾ inca nu e seversita; elu este esitu numai pe diumitate din pamentulu ce-lu nasce; ochiulu lui schinteeză, côm'a-i fâlfae, dar' tropulu lui este numai o gramada fora misicare, neclintita, si care tiene inca de pamentu: elu astépta in nerabdare cea din urma schintiea pentru că se se asverle.

Ce icóna minunata a neacului omenescu! elu are

¹⁾) RACINE. Unulu din cei antai poeti tragici, Francesu.

²⁾) LA FONTAINE. Poet. Francesu.

³⁾) Geom. si scriit. stra. Fran.

⁴⁾) BERNARDIN DE SAINT PIERRE. scriit. mar. Fr.

¹⁾) O scriere a lui Miltonu.

²⁾) Zidire, facere.

numai capulu viu, ceea-l-alte parte n'are nici macaru misicare: faceti dar' se petrunda lumin'a intr'insulu! smulgeti leulu din nimiculu in care inca se afla, si se iee insfersitu stapanirea imparatiei lui.

Ordinatiuni.

Nrulu Cons. 134. 1863.

Prea Cinstitiloru PP. protopopi si administratori protopopesci!

Scaunulu nostru protopopescu din Dobr'a la insarcinarea mea erá provocatu, a insintiá un'a Eforia pentru ducerea trebilor de manipulatia ale scóleii capitale din Dobr'a cu patru clase, spre a carei insintiare si sustienere mai tóte comunele nóstre bisericesci din acelu protopopiatu au contribuitu, si contribue. Scaunulu protopopescu vrendu acésta insarcinare a supremului inspectoratu de scóla se o savarsiesca amesuratu institutiunilor bisericei nóstre, despre care circularulu episcopescu din 26. Augustu 1862 Nru.—cons. 657. tractéza pre largu, si ade ea, ca comunele bisericesci tractuale, care sustienu acea scóla capitale, si au dreptulu a luá parte la manipularea averei si la punerea invetiatoriloru, sa tienă in parochiale loru. soboru parochialu, spre a tramite din sinulu seu cate unu deputatu, cu totulu 24, ér preotimea tractuale 10 deputati, cá apoi se se pótă tiené cu acesti 34 deputati soboru protopescu, in care obiectele títore de scóla loru centrale se se tracteze, si se se organizeze un'a eforia cu presiedinte si vicepresiedinte, cu optu membrii ordinari, unu secretariu, s. a. m. d.

Intielegendu inse inclitulu presidiu comitatensu alu Hunedórei dispusetiunile, ce din partea scaunului protopescu se facura in privinti'a acésta, acel'asi presidiu scrise scaunului protopescu din Dobr'a, ca acele adunari nu se potu tiené fora comisari politici, ce inse scaunulu protopescu n'au primitu, si asiá laudatulu presidiu comitatensu m'au recrivatu pre mine, cá se demandu scaunului protopescu susatinsu, de a se conformá dispusetiunei presidiului comitatensu; eu inse i-am respunsu, ca acésta nu o potu face, ci recvirezupre acel'asi laudatu a nu strimtorá drepturile bisericei nóstre autonome si egale indreptatite cu celelalte religii din tiéra. Inse deslaudatul presidiu comitatensu nemultiamindu-se cu respunsulu meu, a aratatu lucrulu

la inaltulu presidiu gubernialu alu tierei, innaltu carele-a bine voitu a me inscintiá in 3-lea Martiu c. n. a. c. Nr. Pr. 1190 despre gratiós'a sa hotarire la píra inclitului presidiu alu comitatului Hunedórei: cumca adunarile, ce se tienu spre scopulu curatul bisericescu si scolaru, suntu iertate a se tiené fora intrevenirea comisariului politicu, la care adunari inse nu este iertatu a tractá despre obiecte politice.

Gratiós'a aceast'a resolutiune a inaltulu presidiui de tiéra vi o aducu la cunoscinti'a preacinstielorú vóstre, si a eparchiei intregi, cá precum pan' acumu, asiá si spre viitoru se tracteti in sobóre parochiale si protopopesci numai obiecte curatul bisericesci si scolare, si se priveghiatu sub propri'a-ve responsabilitate, cá in asceme nobore bisericesci se nu ocură nici umbr'a vreunui obiectu politicu, ci totdeun'a se deslusiti deosebirea lucrurilor bisericesci si scolare de catra cele politice, si de bas'a acestor deslusiri se luati totdeun'a cercularele mele, eaci asiá facendu nu veti gresi. Totu in tipulu acest'a suntu datori parochii locali a priveghiatu sub a loru responsabilitat, cá la sobóre parochiale numai obiecte curatul bisericesci si scolare se se tractiveze, si sobórele parochiale se le desfintieze, cum voru vedé, ca membrii loru aducu inainte lucruri politice, si foră intardiare sa refereze scaunului protopescu, carele apoi vă asterne consistoriul eparchialu lucrulu cu tóte impregiurarile imtemplate. Din Siedinti'a consistoriale tinuta la Sabiui in 21. Febr. 1863.

Andrei Baronu de Siagun'a m. p.

(T. R.)

Episcopu. —

Sciri scolastice.

Guvernulu din Tirolu si Foralbegu in 30. Septembre 1862, a emisu o ordinatiune catra tóte cercurile oficiale, care suna: „Cá scól'a populara se pótă prosperá este neaparatul de lipsa se aiba invetiatorii asecuratul unu venitul coresponditoru, cá pe lunga important'a si gréu'a loru misiune, se numai aiba a se luptá si cu grigile apasatore a' sustienierii vietii. Cu dorere trebuie se marturisim cä la multe scóle, venitulu e inca fórticu, si ingrigirea in acésta privintia cu atatu e mai necea-sara cu catu midilócele de traiu devinu totu mai scumpe. Dreptu aacea c. r. cercu e provocatu cá in contielegere cu inspectorulu scolaru cercualu si cu parochii locali se lucre cu cea mai mare energia intr'acolo, cá comunele respective

la acaroru buna-stare contribue scólele, si cari astu-felu au se se ingrigésca de dotatiunea loru, se imbunataliésca venitulu invetiatoriloru. C. r. Guvernul astépta că c. r. cercu se staruésca si se pórte grige de implinirea acestei ordinatiuni, si la tempulu seu se reporteze despre resultatulu ce va avé“

— In »Gazet'a comunala“ din Vien'a se afla o corespondintia din Slesi'a, in care corespondintulu se plange ca mai cu sama in dieces'a Olmütiiului iau fórt pucini parte la conferintiele invetatoresci, la care redactorulu numitei Gazete adauga urmatórele: „Intr'adeveru ca ici colea voru si cause care voru mai escusá aceea impregiurare, ca adeca iau pucini parte la conferintiele invetatoresci dar' nu pre totindenea, — si anume in dieces'a Olmütiiului. De altu-mintrea conferintiele invetatoresci numai acolo voru fi placute, voru prosperá si voru fructificá, unde ele se voru ocupá de lucruri de scóla si nunumai in unu modu mecanic si pedantu, unde adeca nu se voru ocupá singuru numai cu cetirea temelor date si lucrate pe acasa. Numai atunci voru prosperá si fructificá aceste conferintie candu membri loru voru desbate despre un'a séu alt'a ce taie in sfer'a scolară, si voru comunicá unulu cu altulu ideile si esperintiele, si decisiunile le voru pune pre hartia si apoi depe hartia le voru pune si in lucrare.“

Bavaria. La conferint'a invetiatoriloru bavaresi din Nürnberg, unu membru dise ca o lege futóre scolastica pentru Bavaria va avé d'a luá in strinsa bagare de sama: 1. Cultur'a invetiatoriloru, că adeca invetatorii se se pregatéscă catu mai bine, si se-si castige o cunoisciuntia lata universala in specialitatea loru; 2. Salariarea, invetiatorii adeca se se salariseze catu mai bine, si salariile loru se se inmultiésca dupa anii de sierbitiu; 3. Pensionarea, — numai in casuri intetstóre, si si atunci numai intr'atata in catu pensiunatulu se sia scutitu de lipsa; 4. Pusetiunea a invetiatorului, administratiunea si inspec-tiunea scolastica, — adeca scóla se sia mai independenta, pusetiunea invetiatorului asecurata prin lege, si statulu invetatorescu se sia representatul in toate instantiele prin membri din sinulu seu; 5. Unu planu de invetiamentu indeplinitu, — cate obiecte se se propuna si in ce intindere, si inchia apoi cu propunerea: „Cá se se constituie o comisiune care se elaboreze unu proiectu dupa aceste puncte de vedere.“ Aceste toate conferint'a le si primi.

Literatura.

Recensiuni. Flórea Literaturei italiane culésa de **O. Spinazzola** profesorul in gimnasiulu Santului-Sava, opu autorisatu de onorabil'a Esforia a instructiunei publice pentru usulu scóleloru din Romani'a intréga. Bucuresci. Libreri'a Socetu si Comp. Calea Mogosciei Nr. 6. 1863.

Acésta carte cuprinde o alegere de materii din deosebiti clasici italiani. Ea se imparte in doué parti. Partea prima de 224 pagine cuprinde pros'a; partea secunda de 255 pagine cuprinde poesii, incependum dela poetii cei mai noi pana la cei vechi, pana la Dante Alighieri.

Intr'adeveru studiulu limbei italiane ar' fi trebuitu se petrunda la romani mai nainte de alu celci francese. Intielegemu acest'a in respectulu desvoltarii si cultivarii limbei nóstre. Dar' vedemu ca ea aru trebuí se vina in urma, dapuce adeca limb'a francesa si-a implintu misiunea, ne-a diresu, séu ne-a stricatu limb'a. Incepemu a dá dupa dictionarulu italianu dupace am despoiatu pe celu francesu. Astu-felu adeca aru trebuí se dica cei de peste Carpati. Noi cei de dincóce n'am invetiatu nici cea francesa, si atatu mai pucinu cea italiana, pentru-ca amu avutu si avem se invetiamu alte doué-trei limbi, ori vremu ori nu vremu. Dar' scurtu; décalimb'a italiana n'am studiat'o pana acumu nici unii nici altii. trebuie s'o studiamu d'acumu inainte. Influint'a bine-facatóre ce pote se aiba limb'a italiana asupra limbei nóstre este nespusu de mare, acést'a n'o va negá nime care cunóisce catu decatul acésta limba. D-lu Spinazzola a cunoscutu acést'a, si éta vine a face unu servitiu publicului romanu, redactandu o culegere din clasicii italianii, prin care se se pótá introduce tinerimea in studiulu limbei italiane.

In catu acésta carte este destinata in usulu scóleloru, s' ar' fi cerutu neaperatu, că d-lu Spinazzola se sia datu o biografie scurta a siacarui clasicu din care s'a luatu materii. Pote d-sa va fi lasatu se faca acést'a fia-care profesorul ce o va propune. Dar' acést'a procedere este supuse intre altele la doué fatalitati: anlaiu, profesorulu se pote intemplá se nu aiba isvórele de lipsa séu se nu aiba voia a-le impartasi discipuliloru sei; a dou'a, chiar' se le impartasiésca, discipulii le uită séu le insénuma reu si le confunda. Atari schitie biografice s'ar' fi cerutu la tota templarea. S' ar' fi

cerutu chiar' si nisce introduceri literarie la fia-care clasico, caci astu-felu vedem si la alte colectiuni si alegeri de felulu acest'a.

Ce se atinge de alegerea materielor: piesele din L' Orlando furioso de Ariosto, nu suntu nimerite, asemenea nu suntu nimeriti diumetate din Sonetti din Petrarca. Mai incolo L' Inverno, anacreontica de O. Frugoni trebuia se lipsesca. Acestea nu suntu convenibile cu ceea ce trebuie se se oserbeze in scola.

Mai incolo dela acésta carte că dela unu opu autorisatu d'o Eforia a instructiunii publice, asteptam se nu fia deformata prin atatia erori de tipariu, cari ingreunéza intielesulu si-lu chiar' strica, se nu fia deformata alfabetul latinu prin mestecarea de litere civile si chiar' grecesci! Cari tóte suntu forte daunatióse pentru scolari si incepatori.

Tóte acestea pote si altele, credem ca le va suplini si indreptá d-lu Spinazzola la o adou'a editiune.

La totu casulu inse, pana nu avem alt'a mai buna séu pana candu acésta nu se va indreptá si corege, noi o recomendam tinerimei nóstre scolare că unu ajutoru pentru d'a se initiat in limb'a si literatur'a italiana. Intréga cartea costă din 30 de cóle 8º si se pote castigá din librari'a d-lui S. Filtsch d'aici din Sibiu pe lunga pretiulu de 3 fl. 15 cr. v. a.

— Consultare catra tineri, de santulu Vasilie celu mare, tradusa din limb'a elena de I. Zachariadu. Bucuresci. Tipograf'a Santei Mitropoli 1852.

Acésta carticica costatore din 39 pagine, scrisa de unulu dintre cei mai mari lucéferi ai crestinatatii, cuprinde suaturile cele mai adenci, cele mai salutare pentru povatiuirea tinerilor pe calea vertutii.

Traducerea romana este cam silita, dar' totusi se pote intielege bine; cuvintele mai inalte si noue folosite la traductiune, suntu esplicate in finea cartii in unu micu vocabularu de trei pagine. Asemenea suntu lainsurite in note numele uaoru invetiatii ce se afla citati, precum si alte diceri si spresiuni mai grele. Recomendam acésta carte tinerimi scolare. Ea costă numai 28 cr. v. a., si asemenea se pote trage prin d. librariu S. Filtsch.

Varietati.

Intrebare despre sórtea Mitologiei! În anul 1861 1. Ianuariu, avuramu norocire a ni se trimite dela D-lu Theodoru Rosiu gimnasialistupare-mise pre atunci in a 5 séu a 6 clasa in Timisióra — unu anuntiu de prenumerare la Mitologi'a séu cunoscinti'a despre dietatile celor vechi. D-sa promisese in amintitulu anuntiu ca fascior'a I. inca pre septaman'a pasciloru a acelu anu va esí, dar' vedu ca decursa inca unele pasci, ba cu cele din anul acest'a se implinesce sant'a treime, si numitulu opu nu intra inca nici acumu in viéta. — Pote voru si capatatu altii — ; deci că se potem scí pedecile care pre D-ta in edarea acstui opu te impedeaca, te rogu se bine-voesci a ni-le impartasi in Amiculu Scólei — sperandu ca va dä locu in colónele sale — că se potem că colectant mangaiá pre Prenumerantii dela care primiramu banii si ti-i si trimiseram. *)

Unu Lugosianu.

Probleme de deslegatu.

(de D. . . . —)

1. Óre cine avendu 40 acóve rachiu spre vindiare, 9 grade de tare i-se platesce acovulu cu 10 fl. 50 xr. 10 A. dar' de ar' prestige-o de 20 graduri, platindu-se acovulu cu 29 fl. cate acóve ar' capatá, si óre in-trece-ar' sum'a secunda pre cea prima?

2. Doi negiatori cumparandu la unu tergu unu vasucu vinu de 10 acóve de mare cu scopu de a-lu impartî in 2 parti egale, me intrebara cumu l-ar' poté impartî neavendu altu vasu la sine, de catu unulu de 3 si altulu de 4 acóve?

Cari voru binevoi a deslegá aceste probleme, deslegarile ni-le voru tramite cu subsemnarea numelui spre publicare.

*) Cu asta ocasiune rogamu si noi pe D. Teodoru Rosiu, se aiba bunatate a ne respunde si noue pretiulu abonamentului de 32 fl. v. a. pe Amiculu Scólei din 1862.

Redactiunea.

 Din „Amiculu Scólei“ se mai afla inca exemplare complete si din a 1862, cum si din anul acest'a dela inceputu pentru datorii d'a se abona la acel'asi.